

Ако во Прилеп пукна првата пушка против окупаторот, ако овде господинот Атанасоски го постави првиот споменик на македонскиот војсководец Александар Македонски, тогаш зошто во овој град на непокорот да не изникне и споменикот на вториот Александар Македонски - Георгија Кастриот-Искендер. Но, зошто и да не ја возобновиме црквата "Света Лидија Македонка". Македонија сè уште има вистински синови, достојни борци за македонската кауза, луѓе со добра волја но, пред сè, вистински Македонци, а еден од нив е господинот Атанасоски, кој најави и донација за возобновување на црквата.

**ЗА ВИСТИНСКИТЕ МАКЕДОНЦИ ГОВОРАТ ДЕЛАТА, А НЕ
ЗБОРОВИТЕ, МЕДАЛ ЗА ГОСПОДИНОТ АТАНАСОСКИ ЗА
ДОНАТОРСТВО**

на непокорот, древната македонска Пелагонија, почнува потрагата по македонската вистина. Ако овде пукна првата пушка против окупаторот, ако овде господинот Атанасоски го постави првиот споменик на македонскиот војсководец Александар Македонски, тогаш зошто во овој град херој да не изникне и споменикот на вториот Александар Македонски, Георгија Кастриот-Искендер, крал на Епир и Македонија. Ако сонцето е симбол на македонската нација и држава, тогаш ништо чудно што токму во хотелот "Сонце", сопственост на господинот Атанасоски, се одржа научната академија за овој великан на македонската историја. Градот кој од памтвек се борел и дал неброени жртви, сè со една цел - вистината за Македонија и за Македонците, во текот на долгата историја настојувал да ги одбрани нашите цивилизациски дострели и да ги зачува вредностите на нашата култура преку градбите кои во и околу Прилеп претставуваат извор за докажување и одбрана на автохтоната древна македонска лоза со најдлабоки корени. Затоа да ја шириме вистината за Македонија, затоа што само така таа ќе остане наша лулка на цивилизацијата во светот, само така водите на Синото, Белото и Црното Море повторно ќе го заплискуваат крајбрежјето на оваа света и блиска земја Македонија.

мени политички нации, во чија основа е македонскиот етнос, независно од разликите во читањето на историјата и независно дури и во разликите меѓу современите литературни јазици, како производ на современите политички нации. Тогаш, сосема логичен е и заклучокот дека сите отворени прашања по темата Македонија ќе се релативизираат, и трајно ќе се елиминира рециклажната војна, која независно од степенот на економскиот развој, по правило, на овие простори се повторува на секои педесет години. А на агресивниот антимакедонизам можеме да му возвратиме со сарказам. Ако за Софија Македонците се Бугари, Македонци во Бугарија не се само Ромите и Турците. Ако за Атина ние сме Словени, тогаш во Грција Словени не се само Црнци во Атина. Ако за албанските историчари неоромантичари Мијаците во Република Македонија се словенизирани Албанци, тогаш во Албанија Мијацы не се само Гегите и Тоските. И ако за Белград Македонија е Јужна Србија, таа не е до Куманово туку до Ниш, под Белградскиот пашалук, на север дури до Дунав", потенцира Тодор Петров, претседател на Светскиот македонски конгрес, на чија иницијатива се одржа Научната академија посветена на Вториот Александар Македонски - Георгија Кастриот-Искендер.

Осврнувајќи се на Искендер потенцира: "Кога веќе било сигурно дека султанот Мухамед Втори собира петстоилјадна војска за да ги пороби и да ги уништи балканските слободни кралства и кнежевства, меѓу нив и Кралството Епир и Македонија, Георгија Кастриот, кралот на Епир и Македонија, ги собира балканските кнезови и кралеви во гра-

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

Уште еден медал за донаторство поврзано со афирмацијата на карпестата уметност на Македонија на меѓународен план, преку финансирање на учеството на македонски претставници на меѓународни конгреси на истражувачи на ова најзначајно светско културно наследство, ги закити градите на познатиот македонски бизнисмен во Соединетите Американски Држави, и голем донатор во Република Македонија, господинот Ѓорѓија-Џорџ Атанасоски, кој благодарнувајќи се за оддаденото признание посочи дека ќе продолжи да работи на афирмирањето на милениумските македонски корени, а како што вели, сè со цел: "Еднаш за секогаш да се открие и светот да ја дознае вистината за Македонија и за Македонците". Сега на повидок е уште една донација на Атанасоски, за возобновување на црквата "Света Лидија Македонка", на местото на изгорената џамија во центарот на Прилеп. И токму во овој град

ИДЕНТИТЕТ

"Културата и историјата на Македонија не се ексклузивно право, туку дел од културно-историскиот идентитет на сите балкански демоси како совре-

ПОСВЕТЕНА НА КРАЛОТ НА ЕПИР И ДАР МАКЕДОНСКИ

кој повеќе да не ги види бидејќи поразот од него бил срам за Османлиската империја. До 1912 година, кога на земјата македонска вештачки е формирана Албанија, Гегите и Тоските дури не знаеле кој е Георгија Кастриот. Во историјата на Република Албанија тој се промовира како национална величина дури во 1928 година. Мавзолеј му е изграден во Кроја над Тирана, каде што историски била неговата престолнина. И, се разбира, бидејќи никогаш не бил католик, а уште помалку Турчин, муслиман, или бег, мавзолејот не му е во џамија или во катедрала, туку во црква православна. Македонија и ние Македонците мораме да го вратиме заборавот на Георгија Кастриот од времето на комунизмот, мораме да му оддадеме должна почит и внимание, неговото име и дело да го славиме, бидејќи тоа е дел и од културата и од историјата на Македонија. Не за инает на Албанците, не за инает на муслиманите, туку затоа што македонизмот е универзална категорија, неговите вредности имаат универзална ди-

СЕ УШТЕ ИМА ДОСТОЈНИ БОРЦИ ЗА МАКЕДОНСКАТА КАУЗА

ГЕОРГИЈА КАСТРИОТ - ИСКЕНДЕР, УСВИТЕНИОТ МЕТЕОР, ДЕНЕС МОРА ДА БЛЕСНЕ НА МАКЕДОНСКАТА ИСТОРИСКА СЦЕНА

дот Леска, по македонски, односно денешен Леш по албански, во Северна Албанија. Имал силни врски со Ватикан, кој планирал нова крстоносна војна за да ги спречи Османлиите да го окупираат Балканот и христијанските кролства и кнежевства. Ватикан планирал на чело на тој Сојуз да го постави Георгија Кастриот, кому му била ветена Македонија. За несреќа, во Леска тој се раз-

болел и умрел. По неговата смрт, со сите почести на крал, бил закопан во соборниот православен храм 'Свети Никола' во Леска. Дванаесет години по османлиската окупација на Балканот, Османлиите ги откопале неговите коски (султанот Мухамед Втори го нарекол Искендер - втор Александар Македонски), од црквата 'Свети Никола' и во сребрен ковчег ги пренеле во Цариград, за ни-

мензија и затоа што сите на Балканот се Македонци по потекло. Да покажеме дека историјата треба да не интегрира, дури и кога различно ја читаме. Бидејќи на Балканот сите сме рамноправни правни наследници на иста тема и империја - Македонија, дека разликите денес не треба да не сепарираат и да не завојуваат, туку да не обединуваат и да не интегрираат!"

ПОДДРШКА ЗА ИЗГРАДБА НА СПОМЕНИК НА ИСКЕНДЕР ВО ПРИЛЕП И ОД "МАКЕДОНСКО СОНЦЕ", ДИРЕКТОРКАТА АНДОНОВСКА И ОСНОВАЧОТ АТАНАСОСКИ

НАЦИЈА

Петар Башески, во негов познат стил, нè потсетува на сонот на Олимпија, мајката на Александар Македонски, но и на Воислава, мајката на Георгија Кастриот. Олимпија сонела сон дека не е оплодена од Филип, туку дека дошла змија, односно Бог во форма на змија кој ја оплодил и дека Александар е син на Бог, а не на Филип. Исто така, и Воислава мајката на Георгија Кастриот на својот сопруг Иван му рекла дека сонела оти родила бела лута змија, а Иван ја тешел и ѝ рекол: ќе родиш голем јунак, јунак кој на сите нас образот ќе ни го осветли, а тоа е Георгија. Тој имал и браќа и сестри, но како најмлад од браќата, бил најспособен да го осветли образот на Епир и Македонија и да биде крал.

Зборувајќи за неуките и неталентирани раскажувачи и познавачи на ликот и на делото на Георгија Кастриот Башески истакнува:

"Не изненадува тоа што неодамна во МАНУ, еден наш академик се докажа со своите познавања, за ликот и за делото на Искендер, кога, за жал, можевме да видиме како во првиот ред седи командант на ОНА од Шипковица, дојден за да го прославува 'големото дело на големиот академик'. На промоцијата, новинарот и промоторот на делото, Љубомир Гајдов, кажа, а неделникот на господинот Атанасоски, 'Македонско сонце', го обзнани: 'Досега човекот се прикажуваше за голем Македонец, а тој ти бил обичен трговец'. Георгија Кастриот, како усвитен метеор во полн сјас блесна на историската сцена, тоа е чудесна храброст, со 12.000 војска да војуваш против 120.000 војници и да изгубиш само триста. Му припаѓа на бесмртниот

ред на Плутарховите великани, но со верба во срцето и со христијански ореол околу главата, 24 години победоносно им се спротивставува на османлиските војски, кои често ја преминувале бројката од 10 и повеќе пати од неговата војска. Цела Европа треперела пред незадржливиот воинствен поход на отоманските калифи, а само во еден спореден агол на земјата тие огромни војски биле разбивани пред железната волја на човек, кој само со еден поглед ги претворал своите војници во херои. Исклучителните стратешки борби на Кастриот, освојувачката красноречивост да ги убеди своите војници дека никој нема да ги победи, неговата привлечност, го поставуваат меѓу најзабележливите херои во сите историски епохи".

Башески дополнува дека тој само го цитира она што за Георгија го кажале другите. Сè она што го поседувал Александар, па и Самуил, го поседувал и Георгија Кастриот. Енергијата на Александар Македонски едноставно како да се пренесувала и врз Георгија Кастриот и тој така и војувал.

"Неговиот меч сечел по 3-4 глави одеднаш. Мурат II му пишувал: 'Дај ми го тој меч, иако си ми крвен непријател'. Георгија му го испратил, по неколку месеци мечот бил вратен, со писмо во кое пишувало дека тој меч не сечел повеќе од една глава, а Георгија одговорил - зависи во чии раце е".

Осврнувајќи се на возобновувањето на црквата, за што беше усвоена и декларација, Башески вели дека располагаат со фотографии од старата џамија на која имало фрески од некогашните македонски зоографи.

"Во исламската религија нема украсување на верските објекти со никакви декорации, ниту фрески, икони, слики,

а овде по пожарот, по напукувањето на малтерот се појавија прекрасни македонски фрески со македонски светци".

ВИСТИНСКО ИМЕ

Збор-два за Георгија Кастриот и од авторот на книгата д-р Петар Поповски, која е прва и единствена студија работена според архивски материјал. Поповски вели дека нашиот македонски народ многу малку знае за Гегите, за Тоските, за злосторствата кои тие ги правеле на нашите простори. Нив ги донеле Османлиите кон крајот на XVII век и ги забиле како клинови меѓу православното население. На тие свертства македонскиот народ никогаш не треба да им прости. Тој ја најави својата наредна студија, во која дава преглед на пописот на населението во Матија до 1583 година, што е првобитното име на Албанија (Албанија значи планина). Сечое село, град, по име и презиме. Тука е кажано какво население живеело на тие простори. Тоа се Македонци и самата топонимија и мапа имаат чисто македонска номенклатура, што значи дека тие простори од праисторискиот период биле населени со македонско население.

"За мене и за целата јавност од големо значење се турските документи. Во нив никаде не постои Скендербег. Таму јасно стои Искендер. Тие хроники ги пишувале луѓе кои се движеле заедно со турските суверени. Него го мешаат со друг Скендер-бег. Во 1444 година, по битката на Дебарско Поле, кај Ниш, војувал некој османлиски војсководец под името Скендер-бег, каде што тој бил целосно поразен од Србите, така што тоа име подоцна му било прилепено на Георгија Кастриот. Алфонс V, кој му бил пријател на Искендер, слушајќи ги тие имиња напишал писмо до сите европски суверени и побарал да му помогнат на Георгија Кастриот, при што во писмото го нарекол Скендер-бег. Тоа писмо дошло пред очите на Георгија, кој се изреволтирал и веднаш напишал протестно писмо до Алфонс V, во кое му укажал за направената грешка: 'Ваше величество, сте направиле голема грешка, јас не сум Скендер-бег, јас сум Александар-Искендер'. Алфонс V веднаш побрзал да ја убеди Западна Европа дека направил превид, но кој прифатил, прифатил, а тоа влегло во литературата и останало до денес. Наша должност како на Македонци е да го избришеме Скендер-бег зашто правиме голема неправда, и во иднина треба да го нарекуваме Георгија Кастриот-Искендер, крал на Епир и Македонија и Втор Александар Македонски", потенцира д-р Петар Поповски.